

Núm. 78

Any XX

GENER 2004

Els Lluïsos d'Horta

CENTRE
PARROQUIAL
D'HORTA

MEMBRE DE LA COORDINADORA D'ENTITATS D'HORTA

SUMARI

Poesia.....	2
El nostre Consiliari.....	3
Feliç 2004.....	3
Necrològiques.....	4
Classes de català.....	5
VAI, vocalia d'animació infantil.....	6
El raconet infantil.....	7
Entrevista.....	8
Fem història.....	10
Esbart folklòric d'Horta.....	11
Teatre.....	12
Tennis de Taula.....	13
El racó dels Lluïsos.....	13
Aquest món tan nostre.....	14

SAIUT

- Urgències Mèdiques: 003
- Servei Català de la Salut: 93 403 85 85
- Sanitat Respon: 902 111 444 (24 hores del dia)
- Coordinadors d'Usuaris de la Sanitat: 93 302 41 38

INFORMACIÓ GENERAL

- Atenció Ciutadana: 012
 - Departament de Benestar Social: 900 300 500
 - Imsserso: 91 363 89 09
 - Informació Municipal: 010
 - Informació Telefònica: 1003
 - Telèfon d'Atenció al Consumidor: 012
- Resol dubtes, qüestions... I al mateix temps atén reclamacions dels consumidors

CENTRE PARROQUIAL D'HORTA

Feliu i Codina, 7 i 9

08031 Barcelona

Tel. 93 427 73 27

e-mail: info@lluissoshorta.org

<http://www.lluissoshorta.org>

Han col·laborat en aquest número:

Bartolí, Joan	Saló, Mercè
Casals, Quim	Serra, Dora
Gausachs, Manuel	Solé i Sans, Pere
Lara, Carmina	Solé i Serra, Pere
Magrans i Breu, Josep	Solé, Roser
Melendres, Pep	Terrades, Ricard
Miró, Jaume	Terrats, Mossèn Mateu

Imprimeix: El Tinter. SAL
D.L.: B-12.935-89

EL MEU CARRER

Tot és pols, tot és terra, al meu carrer,
i fang quan plou, i racons de deixalles...
I estridències de serres de taller
i grinyolar de grues...

Tot és pols, tot és terra, al meu carrer,
i baladreig d'infants, esparracats i lliures;
llocades d'aquells nius, tot just formats
pels estols de volades migratòries...

Tot són crits i estridències, al meu carrer,
de pols, de terra i fang, quan plou...
i reguerots de brutes aigües
que empastifren les rodes aturades
dels automòbils adquirits
pels manobres i paletes...
(il·lusió de ser senyor, cada diumenge,
oblidant la suor de cada jorn...)

Pels veïns del tercer i del quart
d'aquests eixams de cases aixecades
a corre-cuita, per més prompte cobrar
la bestreta i la hipoteca...
que a corre-cuita han adquirit
nouvinguts, rellogats i promesos...
que, quan s'han vist un niu,
que serà seu dintre vint anys
—si abans no s'enderroca—,
ja s'han cregut molt rics, molt propietaris...

Tot és pols, tot és terra, al meu carrer;
i fang quan plou, i paperam i llauines...
Tot és pols d'il·lusió i de pretensions...
per enriquir les immobiliàries...

Aquest carrer pacífic, on vaig néixer un jorn,
voltat, llavors, de camps i verdes vinyes...
Aquest carrer, com tants com n'han creat
l'ambició i la misèria...
del temps que, avui, ens ha tocat de viure!

Joan Bartolí i Bonany

14 de juny de 1974

Hem arribat un any més

Hem arribat un any més, amics,
a les portes de Nadal.

Un any més, i quants en comptem ja!
Sentirem i direm belles paraules,
formularem bons auguris i desigs,
i somnarem, potser, oblidades utopies;

¿Gosarem encara, un any més, obrir el cor,
tot superant rutines i desenganys,
per escoltar antigues promeses i missatges,
capaços de desvetllar en nosaltres secrets anhels
de pau, de justícia, de fraternitat i de tendresa,
massa sovint reprimits, anestesiat i adormits?

No podem reduir Nadal a un episodi del passat,
d'un passat que ja no ens interessa
perquè parla d'altres móns i altres temps.
No volem fer-ne un dia pel record i la nostàlgia,
que ens distregui o emmascari la realitat,
ni ens estalviï la decisió per afrontar-la
amb coratge i responsabilitat serena.

Només un esforç renovat de lucidesa i realisme,
sense enganyar-nos ni deixar-nos enganyar,
només la voluntat tenaç de no dimitir mai
ni de la nostra condició ni de la nostra història,
només la certesa que "un altre món és impossible",
malgrat el dubte, el desencís o el cansament,
ens disposarà a rebre i viure avui Nadal
com un esdeveniment actual, inaudit i sorprenent.

Sí, amics; Nadal ens pot dir, encara avui,
que Déu és sempre amb nosaltres,
solidari i misteriós company de ruta,
per il·luminar la foscor de la nostra nit,
per envigorir la nostra feblesa,
per fonamentar la nostra esperança,
per assenyalar-nos el camí cap un futur
que sigui, tanmateix, humà per a tothom.

Mateu Terrats i Oliver

En nom de la Junta Directiva, una salutació a tots els lectors d'aquest Butlletí. Desitgem que aquest any que acabem d'estrenar ens porti pau, amor i benestar. Que la companyonia segueixi regnant entre nosaltres i que les il·lusions siguin realitats.

Aquest any 2004 els hortencs celebrem el centenari de l'annexió del municipi d'Horta a la gran ciutat de Barcelona. Vam deixar de ser un petit poble (cap de ratolí) per a convertir-nos en una gran barriada (cua de lleó). No sabem si això ha estat per a bé o per a mal. De tot hi ha hagut: pèrdua de la nostra naturalesa camperola, desaparició de quasi totes les masies, de les vinyes, els horts, les petites i grans indústries... però també adhesió al progrés, modernitat, creixement de zones asfaltades: carrers, carreteres, places dures i pisos, molts pisos!...

Malgrat tot, Horta respira encara aires de muntanya, conserva un nucli de famílies amb arrels molt profundes en aquest racó de món i té un gran nombre de nouvinguts que s'han vinculat plenament en aquesta vall rodejada de turons, on s'hi senten bé i ho proclamen amb la seva manera de viure que aporta nova saba a les nostres velles Entitats.

Celebrarem, doncs, aquest centenari d'annexió a la ciutat, si més no per a fer memòria de la nostra història particular. Nosaltres ens adhirim a tota manifestació popular i ja podem anunciar que estem preparant un espectacle pel mes de juny: **El Retaulle d'Horta**, una comèdia en to d'humor que vol plasmar retalls d'aquesta nostra història.

Benvingut el 2004 !

La Junta

Flors Dante

C/. Dante Alighieri, 73
Tel. 93 429 95 45
08032 BARCELONA

E-mail: FlorsDante@hotmail.com

La passió neix del desig carnal, de l'anhel il·limitat; condiciona l'home als fruits de l'acció, als esforços intensos. Les obres efectuades amb passió produeixen angoixa. Sovint, la passió venç la bondat i és derrotada per la ignominia. (Bhagavad-gītā.)

NECROLÒGIQUES

JORDI TOBOSO I BOSCH

Adéu, Jordi, amic molt estimat. Ens deixares el 16 de novembre als 81 anys. T'havia visitat el dia 13 i encara que se't veia molt atrapatad, res feia preveure un desenllaç tan sobtat. Però el Senyor ho volgué així. Potser tenia pressa per acollir una ànima tan blanca com la teva...

Nasqueres, Jordi, el primer de novembre del 1922, al carrer Campoamor, 44, el cinquè de sis germans fills de Ferran i Manuela. De molt petit ja et vàiem pels Lluisos, on els teus germans més grans ja s'havien incorporat.

Et veiem, molt petit encara, a totes les sortides familiars que es feien pel Col·lejerola. Formes part de l'Orfeó Montserratí que dirigeix el mestre Roma, però, com que eres un nen encara, cantes amb les noies com a contralt. També jugues una mica al frontó, sempre al vespre, quan els grans el deixen lliure.

Quan esclatà la guerra incivil, als teus tretze anys, ets avantguardista de la Federació de Cristians de Catalunya i pertanyes al grupet que jo porto a fer caminades per la muntanya o a les fonts properes algunes tardes de dijous o de dissabte. Grupet en el que també hi figura en Josep Clot.

Vas ser dels atrevits que, durant la guerra, el 1938, vàreu representar, clandestinament, *L'Este de Natzaret*, a les espaioses golfes de ca la família Mercader. Fins i tot cursàreu invitacions i les golfes s'ompliren del tot.

Tenies setze anys en acabar-se la guerra el 1939. Els Lluisos, incendiats, destruïts, necessiten l'entusiasme ajuda dels socis, i tu t'hi enganxes al moment. Al mateix temps, inicias la teva activitat apostòlica. Cap al 1944 ets president de la Joventut d'Acció Catòlica dels Lluisos. Assisteixes a la tania d'exercicis espirituals organitzats per l'entitat a la Casa d'Exercicis dels Jesuïtes de Sarrà. Col·labores en la intensa obra humanitària de mossèn Camprubí, rector de la parròquia de Sant Francesc Xavier, tota la dècada dels quaranta. Actues esporàdicament al teatre, però deixes, com a record, el teu magnífic Centurió de la nostra Passió. Figures en diferents juntes i comissions fins arribar a president del Centre el 1962.

Entretant, el 25 de setembre del 1950, havies contractat matrimoni amb la senyoreta Maria Magrans. I a fe que no podies escollir millor. Heu format un matrimoni exemplar del que nasqueren tres fills, Concepció, Jordi i Xavier, que us obsequiaren amb vuit néts que portaren l'alegria a la vostra maduresa.

A mesura que vas posant anys, vas ajujant el llistó quant a apostolat. Entusiasta col·laborador de la Parròquia, ho ets també de "Vida Creixent". En companyia d'Ernest Panyella, assisteixes a les reunions que es fan al carrer Rívdeneira, i en treus els temes que després discutíreu a l'Àula amb el grup local. I per si no en tenies prou, tampoc faltes, com a membre de la Directiva, a les reunions de la Federació de Cristians de Catalunya al carrer Calàbria. I no deixes de fer-li la visiteta sempre que t'assabentes que un amic està malalt.

Amic Jordi, has fet molt de bé i has estimat molt. En justa correspondència, has estat molt estimat. Ho prova la immensa multitud que assistí al teu funeral oficiat per vuit sacerdots i un diaca. No se'ts

va pas demanar l'assistència, sinó que acudiren per propi impuls; a més dels quatre sacerdots que acostumen a celebrar les misses del diumenge, no hi faltaren ni mossèn Verdura, tan apreciat per la feligresia, ni el teu nebot mossèn Manuel Homar, ni l'amic Josep Urdeix, ni mossèn Boda de "Vida Creixent", ni mossèn Costa de la Federació.

Particularment, ets mereixedor de tot el meu agraïment. Els dies festius ets dedicaves exhaustivament a la Parròquia, a "Vida Creixent", a la Federació, i a la família, fills i néts. Però feies l'impossible per trobar-hi un foradet per venir a fer-me una bona estona de companyia, amb la Maria, moltes tardes de diumenge. Ja ho fèieu en vida de la meua esposa, i diverses vegades havíem resat junts, els quatre, el Sant Rosari. Gràcies, Jordi; gràcies, Maria.

El més sentit condol del Centre a l'esposa, fills, néts, germana Mercè i resta de la família, i també a la Parròquia, a "Vida Creixent" i a la Federació.

Descansa en pau, amic. No t'oblidarem pas.

Pere Solé i Sans

Ens ha deixat una bona persona, un amic, i soci dels Lluisos, en Jordi Toboso i Bosch. Home cristià, comunicatiu amb tothom i molt col·laborador. Havia estat president del Centre; l'hem vist fer teatre; preparava amb molta traça els cartells d'algunes activitats que es feien als Lluisos. Fa uns anys havia sortit en algunes obres de teatre de Sant Lluís, i jo havia sortit amb ell en alguna d'elles.

Jordi, sempre et tindrem present com a persona i com amic. A la Maria, la seva esposa, el nostre condol.

Ricard Terradas Mut

RICARD MARTÍNEZ I VENDRELL

Carta al meu cosí Ricard:

Avui no fa gaire sol, cauen les fulles i fins i tot pot ser que en algun lloc plougui. Una pluja fina que amari la terra.

El temps no sap de dolor, Ricard, ni de sofrances, ni tampoc d'alegries. El temps és només una roda. Primavera, vespres, estius, matins..., i dins d'aquesta roda tots anem corrent.

Ara, s'ha aturat el temps una estona, Ricard. I saps què?, m'he trobat de sobte a la

galeria de casa l'Àvia Matilde i ens he vist fent la migdiada. Ens tornàvem l'otomana; un dia li tocava a l'un, i l'altre amb els coixins a terra. Després he sortit a l'hort i he vist les escales que pujaven dalt, a casa vostra. Estàvem jugant a representar la Passió. Era l'escena de l'Ascensió. Tu, lligat amb un cordill per sota les aixelles, jo estirant-lo i baixant les escales. Tu, a l'altra banda de la

NECROLÒGIQUES

paret t'anaves enlairant, fins que el cordill es va segar i tu vas caure per un costat i jo per l'altre.

Ara no t'han calgut cordills, Ricard, per pujar ben amunt. I en silenci, de pressa i sense molestar, has volat.

Aquí tornarem a rodar; amb bons propòsits, això sí, i ensopegarem una i altra vegada amb la mateixa pedra.

Només una estona s'ha aturat el temps.

Els núvols han descarregat fort i la terra mollia ens ha deixat la seva olor.

Gràcies, Ricard, per les bones estones que hem compartit, per la teva vida discreta, gràcies per la teva pau.

La teva cosina que t'estima Roser.

P.D.: Ah! Nosaltres esperarem la nostra pluja, i, quan així sigui, engrandirem aquesta gran roda que forma part de l'Univers.

Roser Solé

ROSER CASTELLS I PETIT

Dora Serra

CLASSES DE CATALÀ

ORIENT PRÒXIM, MITJÀ I EXTREM

Els noms de lloc que inclouen paraules com *Orient, Occident, Pròxim, Llunyà, Llevant o Ponent* tenen com a punt de referència la zona des de la qual se'ls ha donat nom.

Per tant, cal veure des de quina àrea geogràfica parlem. Sovint es confon el Pròxim Orient amb l'Orient Mitjà, probablement per influència de les llengües dominants en el món de la informació.

En un diari català fem servir Pròxim Orient per referir-nos a l'àrea geogràfica que inclou Israel, el Líban, Jordània, l'Iraq, Síria, Turquia, Aràbia i Egipte. En un diari dels Estats Units, però, fan servir Middle East (Orient Mitjà) per parlar de la mateixa zona. En canvi, vist des de Catalunya, l'Orient Mitjà és la zona de l'Iran, el Pakistan, l'Índia i els països limítrofs.

Per completar el comentari, cal dir que l'Extrem Orient, vist des de Catalunya, inclou la Xina, el Japó, Corea i els països del Pacífic. De tota manera, cal tenir en compte que aquestes àrees presenten una certa vacil·lació a l'hora d'adscriure-hi alguns països.

D. G. de Política Lingüística

¿MIG O MITJÀ?

Per indicar que una cosa és igualment lluny de dues coses determinades dins una successió, és freqüent l'error de fer servir *mig, mitja* en lloc de les formes correctes *mitjà, mitjana*.

Així, no hem de dir "el punt mig d'una recta", sinó "el punt mitjà d'una recta"; no hem de dir "la mida mitja", sinó "la mida mitjana"; no hem de dir "l'edat mitja", sinó "l'edat mitjana"; no hem de dir "els termes migos d'una proposició", sinó "els termes mitjans

El dia 3 de gener d'aquest nou 2004, la Roser ens diu adéu d'aquest món de llàgrimes (mai més ben expressat, després dels quinze anys de lenta agonía), per anar-se'n a la Vida Eterna.

Recordem aquella Roser jove i formava part de l'esbart dansaire, a les ordres del seu pare, el senyor Castells; aquella Roser casada amb en Jordi Miró amb el qual va formar una extensa família, sempre vinculats als Lluisos (regiren el café una colla d'anys); aquella Roser adulta que va anar perdent la salut fins a arribar a l'extrem de la cadira de rodes, que només anava aienant, que estava i ja no hi era...

El nostre més sentit condol pel marit, pels fills, néts, germanes i la resta de família.

Roser, t'has guanyat la glòria. Descansa en pau!

d'una proposició, i no hem de dir "les lectures mitges", sinó "les lectures mitjanes".

D. G. de Política Lingüística

Tintoreria Industrial
PENALBA

Neteja professional de:

- Catifes de tota mena
- Cortines-sofàs i tapisseria
- Edredons nòrdics-mantes
- Ant-napa i altres pells
- Arranjament de peces de vesir

Carrer Horta, 69
08030 Barcelona

Tel. 93 429 06 65
Fax 93 429 47 44

LUDOTECA 8/11/03

Aquest any, la ludoteca s'ha avançat una mica respecte als anys anteriors. I és que combinant agendes entre totes les seccions d'aquesta casa és una miqüeta enrevesada.

Però, tot i això, hem ofert als menuts, un cop més, la possibilitat de jugar una bona estona sense pensar que després s'ha de recollir.

D'això i de preparar-ho ja ens n'encarreguem els ganapies de la VAI.

Al matí vàrem dur les joguines i vàrem distribuir els espais per zones de joc.

Tal i com ho fan els professionals!!!

I, a la tarda, una estona abans de començar, vam repassar que tot estigués correcte, i, apa, a esperar als participants.

Uns eren ja coneguts; altres, però, eren nous. Esperem que aquests s'engresquin a seguir venint atrets per les nostres propostes lúdiques.

En aquest edició hem comptat amb un joc de 4 en ratlla de mida gegant, apte només per als més grans, cedit molt amablement per la Federació de Comerciants.

I resumint, veient com va quedar la sala de tennis taula (improvisada ludoteca), creiem que van gaudir d'allò més.

Ens en congratulem.

Toni Rimblas

PESSEBRE 13/12/03

El que sí que hem fet, com cada any, és la construcció del Pessebre al vestíbul de la Verge. Mentre uns assajaven els Pastorets, els altres, sota les ordres dels nostres experts pessebristes, configuraven el paisatge muntanyenc amb suros, pedres, sorra i molsa. Enguany li hem fet una forma d'U. Les petites mans s'afanyaven a omplir tots els racons de sorra i molsa. Aquest any ens hem inscrit al concurs que, com sempre, organitza l'Associació de Pessebristes de Barcelona. Ja veurem com quedem. Les edats dels nostres pessebristes oscil·len entre els dos i els quaranta anys.

TIÓ 2003

Sí, senyors. Els eixelebrats de la VAI no sabem estar-nos quietes, així que el passat dimarts 23 de desembre tornàrem a obrir les portes de la sala, aquest cop no per una sessió de Titelles sinó perquè els més menuts poguessin fer cagar el Tió. Un cop més, les nostres previsions foren desbordades per l'afluència de socis i activistes inscrits. Per aquest motiu, decidírem ampliar el número de participants de seixanta fins a setanta-tres (així hi entrava tothom). De zero als nou anys, els xiquets de la casa gaudiren dels regals que el nostre Tió els va dur. Un cop més, els membres de la Vocalia ens quedàrem amb el paper de wáter (es veu que anem sobrats en aquestes coses de la natura).

Com que no podia ser d'altra manera, abans de començar a picar el pobre Tió, el nostre consoci Ferran Homar, ens va delectar amb els seus números de Màgia, que, després de sis anys venint, comença a sortir-li fum del cap per tal d'idear nous trucs. Moltes gràcies, Ferran. En definitiva, tant els de la VAI, com els anti-VAI, estem disposats a fer qualsevol activitat pels més menuts de la casa i, d'aquesta manera, iniciem l'any del centenari d'Horta amb molta febre i fanes d'embolicar la troca ben grossa. Bon any 2004.

Pere Solé i Serra

Membre de la Vocalia d'Animació Infantil

SESSIONS DE TITELLES 19/10 i 16/11/03

La temporada de Titelles 03-04 ja ha començat. Per motius aliens a l'empresa, els nostres amics Titelles el Forat del Niu han actuat dues vegades: l'octubre, amb **L'Aneguet Lleig**, i al novembre, amb **Les Quatre Estacions**. Com ja va essent habitual, la resposta del nostre públic ens encoratja a seguir amb les funcions. El mes de novembre tinguérem l'honor d'obrir per primer cop l'amfiteatre des que hi ha les noves butaques. Tot i ser una funció de Titelles (cosa que des de dalt es veuen els caps dels Titellaires), els assistents preferiren pujar-hi després d'haver fet una estona de cua, que no pas marxar sense veure l'obra.

A causa dels Pastorets, el mes de desembre no vàrem fer funció. En fi, esperem que la funció del gener continuï en la mateixa línia i que haguem d'obrir més vegades l'amfiteatre.

RACONET INFANTIL

HOMENATGE

Per desgràcia ha mort un gran poeta: en Miquel Martí i Pol. Per això, avui el nostre homenatge és per al poeta més proper i més estimat en els darrers temps per tots nosaltres. Aquí teniu una bonica poesia que va fer per als nens i nenes:

Xocolata desfeta

Espeça i lluent, / tothom se la menja,
/ ai, a cremadent.
En xicra o en tassa, / prou que ho diu la gent,
/ mai no n'hi ha massa.
S'hi poden sucar / galetes, melindros,
/ o bé un tros de pa.
És bona al matí / i quan s'hi berena
/ té un gustet molt fi.
Espeça i lluent, / tothom se la menja,
/ ai, a cremadent.
Miquel Martí i Pol

Ovelles, gallines, vaques, porcs i ànecs

A la granja del meu oncle, quan es fa de nit hem de ficar totes les llanudes al corral i tots els vedells i les a l'estable.

Els no ens donen molt feina, ja que es poden quedar a prop de l'estany.

Els pollets i les entren sols al galliner.

On no m'agrada gaire entrar és a la cort perquè hi ha i no hi fa gaire bona olor.

Humor, hola, ham, hotel, hort, hivern, herba, hora, huracà

Si vols plantar mongetes, vés a l'.....

Quan arribes a un lloc, saludes dient

En aquesta estació de l'any fa molt fred:

L'..... és un vent molt i molt fort.

Per pescar fas servir un:

És un edifici amb moltes habitacions:

L'..... és al jardí i és de color verd.

De les quatre a les cinc ha una

Riu molt, té bon

EMBARBUSSAMENT

L'embolic està embolicat / qui el desembolicarà?
/ El desembolicador / que el desemboliqui / bon desembolicador serà.

CURIOSITATS

¿Sabeu que una ciutadana australiana va estar ballant 144 hores sense parar? Tota una maratò de ball.

¿Sabeu que una dona californiana va aprendre a conduir a l'edat de 91 anys i que li van renovar el permís quan en tenia 104?

LLIGALLS

Llana	Vaca
Ous	Ovella
Pernis i embotits	Gallina
Formatge i llet	Porc

COSES IMPOSSIBLES

Per un astròleg, veure la lluna... en un cope.

Per un barquer, embarcar-se al moll... dels ossos.

Per un fumador, treure pel nas fum... d'estampa.

Per un fuster, picar amb una massa ... encefàlica.

Per un malalt, beure's un ou... de reig.

ENDEVINALLES

Camina sense tenir cames, / xiula sense ser xiulet:
/ qui no ho endevina / ja pot dir que és un ximplet.
(La serp.)

No és bou / i porta banyes. / No és paraigua / i surt quan plou.
(El caragol.)

¿Què hi ha entre les llàgrimes i les rialles?
(El nas.)

Carmina Lara i Garcia

H O R U S

JOIERIA - RELLOTGERIA

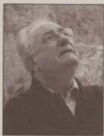
Lisboa, 3-5 - Telèfon 93 357 65 54 - 08032 BARCELONA

Avui he après que...
Que el pitjor sentiment
és l'odi.

Avui he après que...
Que la distracció més
gran és el treball.

Avui he après que...
Que el regal més preciós
és el perdó.

ENTREVISTA

JOSEP HUGUET I MURTORI
Nascut el 4/2/1936
Soci número 63

En Josep és fill del districte Horta-Guinardó. Va néixer a la rambla Volart, que és el carrer que va des de Maragall fins al Mas Guinardó. És la primera vegada que sento parlar d'aquest mas. En Josep m'explica que era una gran casa de pagès i que en el seu record era el Cassinet on cada diumenge hi havia sessió de ball. El va perdre de vista aviat perquè als quatre anys ja el porten a escola a Horta, als *Hermanos de la Doctrina Cristiana*, mentre que la família vivia en una casa del carrer Indústria, i als seus nou anys, passen a viure a Horta, al carrer Pere Pau 1. A la part del darrere de la casa hi havia el carrer de la Dona, que ja ha desaparegut. Era on ara hi ha les galeries de la Caixa, a la plaça Elvissa.

Dora = Als quatre anys feies el trajecte fins a Horta, cada dia, per anar a escola?

Josep = Agafàvem el tramvia 46, ma germana Quimet i jo, i cap a escola. Ella i les Dominiques i jo als *Hermanos*, d'on n'era el director Don Luis, un senyor que ja havia estat mestre del meu pare. L'especialitat de Don Luis que jo admirava era la facilitat que tenia per a fer-se petar els dits amb una simple estrebada. Jo, per més que ho provés, mai me'ls vaig poder fer petar.

Dora = Quin trauma, el teu! Hi ha més noms de mestres en el teu record?

Josep = El senyor Andrés i el senyor Sala. Aquest, quan parlava amb el pare sempre li deia que era fantàstic el bé que jo llegia i escrivia als meus quatre anys, però el mal és que tenia una lletra infernal. Quan em castigaven (ei càstigs abundaven per a tothom), sempre em tocava

fer pàgines de cal·ligrafia. Una vegada, em van perdre.

Dora = Què vols dir que et van perdre?

Josep = Que el pare no em va trobar ni a l'escola, ni a casa, ni enlloc. Van anar a la comissaria de policia del carrer Pere Claret a fer el "parte" de nen perdut.

Dora = Com va acabar la història?

Josep = Em van trobar a la meua habitació, darrere la porta, arrupit a la gatxona, llegint el T.B.O. sense adonar-me que el temps havia passat. Una altra vegada em vaig quedar dintre d'un armari, també llegint. Aquesta vegada no van anar a la policia.

Dora = Quin xicot més lletraferit! Amb tanta lectura et deu haver estat fàcil estudiar una carrera!

Josep = Això és una història molt llarga! Als nou anys entro intern als Salesians i no en surto fins als divuit. Tots els diumenges, Setmana Santa i festes de guardar. Missa diària i dues els dies de festa. Tot en castellà! No és que estigués prohibit el català, però si t'arreglaven parlant-lo, de segur que hi havia càstig: quedar-te sense esbarjo o aguantar arbres, que era com fer guàrdia al costat d'una soca. Sort que pels volts dels anys 50-52, va venir un professor valent i actiu que va anar canviant les normes. En un festival de Maria Auxiliadora, la patrona de l'escola, vam cantar *La Santa Espina*, malgrat les queixes que molts pares van presentar al director.

Dora = Diques que no és agradable viure en un internat.

Josep = En la meua infantesa no ho va ser. Dels anys 1944 als 1947 va ser una època molt dura: càstigs violents a dojo, les bufetades a l'ordre del dia... Jo no he posat els meus fills a cap internat ni ho aconsello als meus amics que són pares de família. Tot i que també hi ha una part positiva per als joves: fas bons companys, companys per a tota la vida. Tens consciència que t'has de defensar sol i madures més de pressa. Per a un infant tímid, pot ser un infern, perquè els companys et poden destrossar!

Dora = Quan ja ets un jove de 18 anys i deixes l'escola, què fas?

Josep = Anar a la Universitat. Començo el curs comú (física, química, medicina i matemàtiques) i al mateix temps faig A.T.S. al Clínic. Però...

Dora = Ai, ai, ai! Què ens contaràs, ara?

Josep = Que estem en plens anys setanta i és el moment culminant de la revolució estudiantil. Són la "generació del Paranimf!" La policia ens la té clissada! Els estudiants fem una sonada tocada de campanes, una destrossa de quadres i retrats de Franco i José Antonio, crits contra el Sindicat Únic

Falangista... La policia ens encercla dins les aules d'on no en podem sortir sinó és entregant el carnet d'identitat. Quedem tots fixats, naturalment. Després ve la repressió. L'endemà passat dels fets, venen dos guàrdies civils a buscar-me a casa i em porten a Comissaria, a Via Lletana. Interrogatoris i suspensió de matrícula i de curs. Si vull estudiar, hauré d'anar a Salamanca o a Sant Jaume de Compostela. Per més que gestionem amb el Degà de la Universitat, jo no me'n surto: han investigat els antecedents del meu pare, i, com que no és simpàtic al règim establert, no tinc altra sortida que plegar els estudis de metge i posar-me a treballar. M'he hagut d'espavilar fent cursets de fisioteràpia, podologia, més l'A.T.S. Fins l'any 1976 no aconseguixo plaça dintre la Seguretat Social. Abans només podia fer suplències: estava fixat!

Dora = Em sembla saber que has estat treballant molts anys al dispensari del Carmel.

Josep = Era l'únic dispensari en tot el barri d'Horta i teniem molta feina. Al Carmel era conegut com a Don José, mentre que a Horta sempre he estat el fill del senyor Huguet, el farmacèutic.

Dora = Deixem estar la feina i parla'm de les teves hores de lleure, perquè t'hem vist una mica pertot, al llarg dels anys.

Josep = Dels 14 als 18 anys formo part de l'equip de futbol dels Salesians, com a defensa. Tenia fama de dur. Dels 19 als 23 anys fitxo per l'equip de rugbi de la Maquinista, sense cobrar, al contrari, encara pagava una quota. Després passo a practicar el tennis, fins als cinquanta anys que dono per acabada la meua carrera esportiva. M'he trencat braços, cames, dits, nas, etc., etc. Gràcies a Déu, lesions menors!

Dora = Com i quan vens a parar als Lluisos?

Josep = En sóc soci des que es formaren els equips de matrimonis. Suposo que ens devíem apuntar correlativament una colla d'amics. Jo vaig darrere de la meua dona, l'Eulàlia.

Dora = Perdonal! No ho havia dit: en Josep és el marit de l'Eulàlia Rousse i Pradell, entrevistada en el BUTLLETÍ número 75 i, per tant, ja en sabem una colla de detalls de llur vida en comú. Continua, continua...

Josep = Els Lluisos sempre havia estat un dels meus llocs d'esbarjo. En realitat, sempre he tingut contacte amb les entitats del barri més tradicionals: Ateneu, Foment, Club de Tennis i Lluisos.

Dora = No t'hem trobat a cap llista d'actors. És que no et va el teatre?

Josep = Només havia actuat de petit, a l'escola, per obligació. M'agrada fer de públic.

Dora = I ara que ja ets un jubilat, a què et dediques?

Josep = De moment segueixo amb la feina d'A.T.S. M'agrada la meua feina, solucionar problemes, donar un cop de mà a qui ho necessita, o un consell... Si plego del tot, tinc por d'avorrir-me, de no saber omplir el temps amb coses útils. Sóc un jubilat que fa feines extres i desitjo fer-les molts anys encara!

Dora = Almenys ara deixes temps per a fer excursions i algun viatge. Et trobem amb la colla de rondaires. Què en penses del Lluisos actuals?

Josep = Hi ha una frase que sembla avinent a la tasca de l'ideari dels Lluisos: "ser la sal de la terra". La sal també ha de ser dins de l'olla i em sembla que l'esperit de l'Entitat ho té clar això de la sal i de l'olla, i que va en aquesta línia. M'agrada que no hi hagin "parafemàlies" que no es tinguin més en compte les formes que el fons. Veure tantes baralles al món a causa de les formes és una gran bestiesa. El més important és dialogar i tenir bona voluntat per entendre's.

Dora = Doncs ens entendrem!

Dora Serra

La Caseta de l'Alba
Cortines · Edredons · Roba per a la llar
Confecions a mida

La política ha arribat a ser l'art de servir-se dels homes fent-los creure que se'ls serveix.
VALÉRY.

Quan tots t'abandonen, Déu es queda amb tu.
GANDHI.

FEM HISTÒRIA

Mirant-nos el melic. Aquest BUTLLETÍ que tenim a les mans, va començar, fa divuit anys, sense nom. O dient-se, senzillament, "Centre Parroquial de Sant Joan d'Horta. Butlletí nº 1. - Març-Abril 1985".

Però a partir del núm. 11, d'abril de 1987, es digué "Butlletí del Centre Parroquial de St. Joan d'Horta". I "Butlletí del Centre Parroquial d'Horta" des del núm. 32, de juny de 1992. I "Butlletí dels Lluïsos" des del núm. 48, de juny de 1996. I així continuà fins al núm. 69, d'octubre de 2001, que fou el darrer exemplar fet a mida DIN A5 (148 x 210 mm).

Ara, des del núm. 71, d'abril de 2002, es diu *Els Lluïsos d'Horta*. I s'imprimeix a mida DIN A 4 (210 x 297 mm).

També la revista IDEAL —butlletí d'aquest Centre dels anys 40, 50 i 60 del segle passat— va començar dient-se, senzillament, "Centro Parroquial de San Juan de Horta. Circular para socios. Enero 1944. Número 1." Però aviat, a partir de la circular núm. 9, de setembre de 1944, es digué IDEAL. Fins al núm. 156, de novembre de 1965, que va ser el darrer.

IDEAL, als primers anys, era editat tot en castellà. (No era permesa la nostra llengua!) Amb el temps, però, el català anirà introduint-s'hi, amb precaucions, amb compte, amb compte-gotes, mitjançant alguna poesia "clàssica", alguna poesia nova, algun escrit "important"...

Història dels Lluïsos. A la quarta pàgina del segon número (febrer 1944), hi trobem un article titulat "Un poco de historia. Por Pedro Solé y Sans", que comença així:

Allá por el año 1865 era costumbre [...] de la juventud al salir de las funciones religiosas [...] los domingos por la tarde, reunirse a pasar unas horas de sana diversión en la era de Casa Cortada...

Quaranta-un anys més tard, el març de 1985, el mateix autor inicia una cornua d'articles sota el títol genèric de *Records d'altres temps*, que comença així:

Déu vos guard, amics, amics de totes les edats. Déu vos guard a tots els socis [...] Ens proposem recordar [...] fets relacionats amb el nostre Centre Parroquial o amb l'Acadèmia de Sant Lluís o "Lluïsos", doncs així se'ns coneixia fins a 1936...

La "Historia (Un poco de)" dels anys 40 fou curta, per motius aliens a la voluntat de l'autor. (Però "Pedro Solé" seguí publicant articles sobre "temes d'Horta" i sobre temes d'actualitat.) En canvi, els "Records d'altres temps" iniciats el març del 85, arribaren a tenir 70 capítols, en total.

L'Orfeó Montserratí. En la "Circular para socios" núm. 4 (abril 1944) s'anuncia el canvi de director. Se'n va el mestre Jordi Llongueras i pren la batuta el mestre Àngel Colomer.

Secció de Ballets. No és fins l'octubre del 1945 (IDEAL núm. 22) que es parla de posar en marxa una vegada més l'esbart folklòric que dirigirà el senyor Josep M. Castells. Primer festival de l'Esbart: 26/6/1946. Assistents d'honor: Joan Rigall i Aureli Campmany.

Comiat a mossèn Tintó. L'any 1948, després de quatre anys com a vicari i conseller del nostre Centre, diem adéu a mossèn Josep Tintó, un dels consiliaris que més bé ha encaixat amb la joventut d'Horta. Passa a ocupar un càrrec a la parròquia de Betlem. Ell va crear aquesta revista (IDEAL), a més de la biblioteca i moltes més activitats religioses i lúdiques. A continuació es dona la benvinguda a mossèn Pere Codina.

Fa cinquanta anys. Als IDEALS de l'any 1953 —ara en fa cinquanta—, trobem, entre altres notícies: Servei militar. S'incorporen a files: Josep Estrada, Josep Ferrer, Josep Homar, Carles Sánchez i Pere Raurell.

Sardanes. El mes de maig de 1953 s'estrena la sardana *Les noies d'Horta* del compositor senyor Josep Saderra. El grup sardanista té 240 socis.

Festa de Sant Lluís 1953. Dia 20. Sardanes. Estrena de *La festa de Sant Lluís, del compositor hortenc Casas Devesa*. — Dia 21. 9 h, missa solemne; 12 h, vermut i gran festival; 18.30 h, teatre: *El ferrer de tall*, de Pitarra.

Piscina municipal. El dia de Sant Jaume de 1953 va ser benedida la piscina municipal d'Horta. Fa 25 x 13 x 3 metres.

Festa Major d'Horta 1953. Celebració dels tercers Jocs Florals de la barriada. Després de vint anys de silenci, se celebra la Festa de les Lletres. Rebudes unes 300 composicions d'arreu d'Espanya.

Manuel Gausachs
(Continuarà)

can paulet

fruites i queviures

C./ Toja, 55
08032 BARCELONA

servei a domicili
Telèfon: 93 429 10 50
e-mail: canpaulet@mailpersonal.com

L'amor perfecte
no deixa pas
a la gelosia.
La gelosia és
sospita, temer,
calúmia entre
amant i amada.
L'amor perfecte
foragita
qualsevol temer.
UMBERTO ECO

ESBART FOLKLÒRIC D'HORTA

TOT RECORDANT

VOLDRIA COMENÇAR aquest petit comentari amb la ressenya del darrer dels programes de la Ballada de Nadal d'enguany:

"Nadal significa recordar... Recordem les festes tradicionals i recordem els nostres costums i celebracions, i això moltes vegades ens porta a recordar altres coses: els entorns, la gent..."

"Aquest any volem recordar i amb molt de sentiment en primer lloc en Ferran Bayés desaparegut de manera sobtada el passat juny i li volem retre un petit homenatge."

"També volem recordar el mestre Pau Casals, de qui s'ha celebrat el trentè aniversari de la seva mort i per això la música que escoltarem del Glòria del Pessebre, i, per acabar, volem recordar la collita del raim a Verdú amb el Ball de la Plada."

"Esperem que gaudiu i que les festes nadalenes siguin bones per a tots. Bon Nadal."

ESCACS

LA NOSTRA SECCIÓ D'ESCACS

Estem en ple torneig escolar d'individuals de Barcelona. En total són 15 nois i noies de totes les categories que estan participant.

Escola d'escacs:

Dimecres, dijous i dissabtes.

Els responsables són:

Jorge Iglesias

Pep Melendres

Enric Garcia

Aquesta escola és oberta a tots els nois i noies del barri, que tinguin els 7 anys complets, i que no passin dels 17.

Torneig de Catalunya per equips:

Es jugarà aquí, a casa, als Lluïsos d'Horta, Feliu i Codina, 7 i 9, 08031 Barcelona, cada diumenge, de 9h a 14h, durant els mesos de febrer i març de 2004.

Pep Melendres

Es pot dir que aquesta presentació expressa l'objectiu de la trobada, però cal afegir-hi el comentari de la festa un cop passada. Val a dir que un dels objectius aconseguits és que la ballada fos tota seguida, sense interrupcions, de manera que no es fes pesada i que el públic pogués marxar cap a casa en una hora bona. Això li ha donat una bona dinàmica.

L'altre objectiu que ens mou és que en cada ballada hi hagi algun element atractiu, mitjançant la presentació d'una coreografia o l'aportació d'alguna actuació extra. Aquest cop aquest element era la repeticó de la Plada Verduriàna, que s'ha fet amb la col·laboració d'en Daniel Comas en la direcció i presentació. No sé si us ho imagineu, però la cosa suposa un bon esforç, que no sempre queda compensat ni per la recepció del públic ni per la pròpia satisfacció. Si, a això, hi afegim imponderables com que al compact disc li doni per fer coses estranyes com ara salts enrera, ens trobem que a la meitat de l'espectacle s'ha d'improvisar i inventar-se un tros de ball per acomodar el ritme a la música. Què hi farem! Esperem que la propera vegada tot surti més rodó.

Per acabar, voldria destacar la molt bona actuació del grup Juvenil amb quatre balls de molta força que exigeixen molta feina (us ho asseguro, perquè els he vist assajar) i les dues pinzellades que ens proposàvem en aquesta ocasió: d'una banda el nostre senzill però sentit homenatge a en Ferran Bayés, i, d'altra, la Postal Nadalena que no ha de faltar en aquestes Festes.

Mercè Saló

MERCERIA

Mercat d'Horta • Tendes G-H • Tel. 93 429 34 35

La malaltia més greu de la humanitat és la falta d'amor.

TERESA DE CALCUTA.

Els grans homes són aquells al costat dels quals cadascú se sent més gran.

CHESTERTON.

DIMONIS I PASTORETS

Un cop més l'èxit dels *Dimonis i pastorets* ens fa preguntar-nos si no caldria fer-ne més representacions al llarg de les festes de Nadal. Aquest any n'han tornat a ser només dues, un bon nombre, però, si es té en compte que hi havia dos nadons per a fer el paper de nen Jesús. D'una manera prou assenyada, la senyora directora, tot intuïnt que un pessebre amb bessonada podria constituir una heterodòxia d'imprevisibles conseqüències, va decidir que la millor solució era que un dia sortís l'un i, l'endemà, l'altre.

Quant als resultats, hem de dir que, a més de l'excel·lent treball dels actors i les actrius que encarnen els personatges principals —i que són capaços d'omplir l'escenari—, cal destacar l'entusiasme i la voluntat dels qui visiblement l'omplen. Les cantades en directe i amb textos de collita pròpia exemplifiquen bastant bé aquesta actitud: per molt que se n'augmentés la qualitat tècnica, l'esperit de participació no podria ser més gran.

En aquest sentit, resulta significatiu com són cada any més nens i nenes els qui demanen de sortir a escena. Aquesta és la pedrera dels Lluïsos, i la tasca que correspon als adults és vetllar perquè la seva il·lusió no sigui flor d'un dia. Potser aquest fóra el moment d'endegar una campanya de sensibilització. Damunt la fotografia de l'escenari buit, un eslògan ens advertiria: "No l'abandonis. Ell mai no ho farà".

En qualsevol cas, l'important és que la tradició recentment recuperada de fer uns Pastorets per Nadal no es torni a perdre, i que cada any hi hagi més gent que s'hi apunti. I, com que un nen Jesús sempre farà falta —és un paper breu però significatiu—, fins i tot així es podrà estimular la natalitat a la vall d'Horta.

Quim Casals

(A la contraportada podeu veure escenes d'aquests Pastorets. Fotos: Pere Solé)

NOUS SOCIS I DEBUT TEATRAL

El passat dia 20 i 21 de desembre i dins de les representacions dels tradicional Pastorets van debutar dos nous socis en el paper de "Nen Jesús". La Cristina Tihena i Sitjà i en Pau Magrans i Rimblas,

socis des del mateix dia del seu naixement: el 4-11-2003 i el 15-7-2003, respectivament.

— Quina sensació vas tenir?

Cristina: Al principi, una mica de nervis. Hi havia molt de soroll, les fúries corrent i cridant, els crits de la Teresa... Però, bé, després ja estava més tranquil·la. Tots els companys ens van ajudar molt amb totes les seves atencions, tant a mi com a en Pau. La mare, abans de sortir, em va alimentar bé i així estava més relaxada.

Pau: Jo estava un xic més nerviós. Acabava de veure el dimoni i em feia una mica de por. Després, però, en veure l'Àngel, em vaig tranquil·litzar. També tenia més responsabilitat per lo bé que ho havia fet la Cristina el dissabte.

Cristina: Jo també tenia la meua pressió. El pare en va dir que havia de deixar en bon lloc a la família ara que som "família nombrosa".

— És la primera vegada que feu Teatre?

Cristina: Jo, sí.

Pau: Jo ja vaig sortir als Pastorets de l'any passat dins la panxa de la mare.

— Molt bé, doncs felicitats i enhorabona a tots dos.

Josep Magrans i Toni Rimblas

3A MOSTRA DE TEATRE A HORTA-GUINARDÓ

Alguns dissabtes i diumenges d'octubre i novembre de 2003, damunt les taules del teatre dels Lluïsos d'Horta, es van posar en escena nou espectacles teatrals, cadascun per una companyia diferent. Era la 3ra Mostra de Teatre a Horta-Guinardó, organitzada pel Districte d'Horta-Guinardó, de l'Ajuntament de Barcelona.

Hi hagué una mica de tot.

Un drama decimonònic: *La filla del mar*, d'Àngel Guimerà.

Una alta comèdia anglesa de 1930: *Vides privades*, de Noël Coward.

Dues comèdies dels anys 50: *Perruqueria* de senyores, de Rafael Anglada, i *Los palomos*, d'Alfonso Paso.

Una obra curta de collita pròpia: *Dos bojos i un llapis*, de Ramon Trullen.

Un espectacle teatral també de collita o adaptació pròpia: *Trossos 2*.

Una comèdia esbojarrada: *Suegras Barbara's*, d'Hugo Daniel Marcos.

Una comèdia dramàtica anglesa de fa vint anys: *Materia reservada*, de Hugh Whitmore.

Una comèdia nord-americana adaptada al nostre país: *Políticament incorrecte*, de Ray Cooney.

Les obres foren ben dirigides per 6 directores i 3 directors i interpretades per unes 60 actrius i uns

40 actors, amb traça i entusiasme. Entusiasme, dedicació, amor al teatre que es notà també entre els que no van sortir a escena: els tècnics. Tècnics en decoració, escenografia, so, maquillatge, coreografia, perruqueria...

El públic assistent va respondre positivament, demostrant, així, l'interès pel teatre. L'enhorabona a tots. Esperem tornar a veure obres teatrals que tan bona estona ens fan passar. Endavant!

**Manuel Gausachs
Ricard Terradas Mut**

TENNIS DE TAULA

LA SECCIÓ DE TENNIS TAULA ESTÀ DE DOL

Jordi Toboso i Bosch, un dels membres fundadors de la secció, ens ha deixat.

Fou jugador, delegat, entrenador, acompanyant de jugadors, promotor de torneigs, retolador oficial i col·laborador incansable dins la nostra secció.

Fitxa federativa de l'any 1969

Per això, i en record seu, el primer equip de la nostra entitat, el de Primera Nacional, va guardar un minut de silenci abans d'iniciar-se el partit que es disputà el nostre local, el passat 13 de desembre, contra el TT Tarraco.

Des d'aquí volem enviar també una cordial salutació a la seva esposa, Maria Magrans, i als seus

fills, els també ex-jugadors de la secció de Tennis Taula, Jordi i Xavier, i també a la filla Concepció.

Josep Magrans i Breu

(Dediquem la portada d'aquest Butlletí a Jordi Toboso on el veiem de Centurió, el paper que sempre va interpretar a La Passió)

SOM A MITJA TEMPORADA

EL PASSAT mes de desembre, en el partit de 1a Nacional disputat en les nostres instal·lacions contra el CTT Tarraco, es va fer un emotiu minut de silenci per Jordi Toboso, un dels fundadors de la secció de Tennis de Taula ara fa 67 anys.

Després de disputada mitja temporada, aquesta és la situació dels nostres equips:

—1a Divisió Nacional: La sort ens ha portat a jugar en el grup dels equips bascos, en una lliga en què sols el nostre equip i un altre de Gasteiz no tenen jugadors estrangers. Malgrat tot, confiem en mantenir la categoria. Al moment d'escriure aquestes línies, ens trobem a Donostia, disputant dos importants partits.

—2a Divisió Nacional: En aquests moments ocupem la part baixa de la classificació. Però, com a la 1a Nacional, esperem la recuperació de l'equip que compta actualment amb dues victòries, una d'elles obtinguda a les Balears, al difícil camp del CTT Palma.

—En Veterans, comptem amb dos equips. El de 1a categoria està lluitant per un dels tres primers llocs, mentre que el de 2a categoria, a la meitat de la classificació, no tindrà problemes per mantenir la categoria.

Jaume Miró

EL RACÓ DELS LLUÏSOS

La fotografia del Butlletí número 77 pertany al pom de la porta de la vitrina de la Fotogràfica que hi ha penjada al bar.

La guanyadora ha estat:
Núria Font i Revilla.

Endevineu el racó que us mostrem en aquest Butlletí 78.

El premi, un rodets fotogràfic.

AQUEST MÓN TAN NOSTRE

Llegit als diaris aquest tercer trimestre del 2003:

SETEMBRE DE 2003

(Des del 16/9)

El 5% d'ancians són objecte de maltractaments per part dels fills.

Uns 3.000 nens moren cada any als països industrialitzats a causa dels maltractaments físics, segons UNICEF.

La revista 'Cavall Fort' cavalca cap al número 1000.

Els britànics aprofiten els vots econòmics per anar a Girona a comprar tabac.

El PP es nega de nou a retirar les subvencions a la Fundació Franco.

Rescaten un nadó abandonat en un contenidor al barri de Sants.

Pilots israelians es neguen a fer més missions d'atac a Gaza i Cisjordània.

El bisbe català del Brasil Pere Casaldàliga està pendent de ser rellevat del seu càrrec a la diòcesi de São Félix do Araguaia. Casaldàliga va fer els 75 anys preceptius per jubilar-se al febrer, i el Vaticà ja ha enllestit la tema de candidats a substituir-lo, ja que no ha volgut concedir-li cap pròrroga com en el cas de Carles. El bisbe claretà de Balsareny no està gens ben vist a la Santa Seu, que l'acusa de promoure la teologia de l'alliberament. Casaldàliga ha mantingut el seu ferm compromís amb els més pobres des del càrrec de bisbe i és un dels referents d'una Església més compromesa amb els desvalguts.

Detenen una dona a França per intentar ajudar a morir un fill tetraplègic de 22 anys.

L'Eix del Llobregat entre Sant Fruitós de Bages i Berga serà la primera carretera catalana que es finançarà pel sistema conegut com a peatge a l'ombra. L'empresa que s'encarregui de la construcció del tram Puig-reig-Berga es quedarà tota l'autovia (uns 50 quilòmetres) en règim de concessió durant 33 anys, en què s'encarregarà de fer-ne la conservació a canvi d'un cànon per cada vehicle que hi circuli. Els usuaris no pagaran res, almenys directament, perquè se'n farà càrrec el pressupost de la Generalitat.

Cada català deu als bancs i les caixes d'estalvi una mitjana de 21.766 euros.

Els soldats dels EUA maten un nen en una protesta contra l'ocupació a l'Iraq.

Putin afirma que el canvi del clima beneficia Rússia. El president rus diu que amb 2 o 3 graus més no necessitaran tants abrics i tindràn més collites.

OCTUBRE DE 2003

Els caçadors hauran de dur una peça de roba fluorescent.

Clos apuja la grua un 30%.

Cada mes es fan almenys 200.000 viatges amb metro sense pagar.

El contacte amb animals de granja redueix les al·lèrgies.

Creixen les malalties pulmonars en les dones que fan feines domèstiques. Els problemes pulmonars estan motivats pels productes de neteja moderns i els gasos procedents de la cuina.

Una kamikaze mata 19 israelians a Haifa la vigília del Yom Kippur.

Un nen de 9 anys mor pels trets de l'exèrcit hebreu.

Concentració en defensa de l'alletament matern.

Les donacions de còmia retornen la visió a mil persones en un any.

El Barça planta cara als Grizzlies de Gasol.

El 95 per cent dels nens dominen les noves tecnologies.

L'univers pot no ser infinit sinó tenir forma de pilota.

Daniel Pedrosa és el segon pilot més jove en coronar-se campió del món. El català es va imposar al Gran Premi de Malàisia i culminava amb 18 anys acabats de fer la seva jove carrera esportiva.

Un de cada sis nadons nascuts a Catalunya té pares estrangers.

El bisbat de Barcelona busca un espòs per arreglar la Mercè.

Un informe assegura que la guerra ha engrossit les files d'Al-Qaida.

Bin Laden crida a atacar Espanya i tots els aliats dels Estats Units.

L'infatigable Vázquez Montalbán mor a Bangkok.

El Clinic celebra els mil trasplantaments hepàtics fets en els últims quinze anys.

La Diputació de Girona celebra un ple històric a Puigcerdà per reclamar millores a la Cerdanya.

Els polítics es van traslladar en tren a la primera sessió fora de la capital des del 1823.

Tots els grups aproven una moció reclamant el túnel de Toses i inversions a la línia.

La Generalitat posa en marxa una iniciativa per portar reproduccions de peces romàniques a les esglésies del Pirineu d'on provenen.

Putin empresona l'home més ric de Rússia, que recolza l'oposició.

Un jutge investiga la mare i el metge del tetraplègic mort a França.

Després de trenta anys sense funcionar, l'orgue del Palau de la Música tornarà a sonar en un concert.

La literatura catalana es queda sense l'enudició fantàstica de Joan Perucho.

NOVEMBRE DE 2003

Els guarniments de Nadal del centre de Barcelona seran de dissenyadors famosos.

El riu Besòs guanya punts però encara continua biològicament mort.

Robots tres aparells de mesura radioactius en una empresa de Vila-seca. El Consell de Seguretat Nuclear demana als lladres que no els obrin.

Sorpresa i rebuig al País Basc per unes maniobres militars amb ocupació de pobles.

El cardenal arquebisbe de Barcelona, Ricard Maria Carles, ha prohibit que la parròquia de Santa Maria del Pi aculli una conferència del teòleg suís Hans Küng. Els organitzadors de la conferència han traslladat l'acte al paranímf de la Universitat de Barcelona, després que l'arquebisbat va demanar a la parròquia de Ciutat Vella que barrés el pas al teòleg censurat per l'ortodòxia de la Santa Seu.

Küng forma part del grup de teòlegs prohibits pel papa Joan Pau II, pel seu esperit lliure i contrari al conservadorisme vaticà. El teòleg va ser suspès ja fa anys per la Santa Seu de les seves funcions com a professor de teologia. Tot i això, el seu prestigi entre els sectors més progressistes de l'Església ha anat en augment.

L'Hospital Clínic assaja un sistema per fer ecografies a distància i en temps real.

La tècnica està pensada per a hospitals petits o zones aïllades que no disposen d'especialistes.

Els pediatres demanen interès per atendre els pares immigrants.

El Museu de Montserrat té exposat un fals Dalí.

Una natura morta del 1926 atribuïda al pintor podria ser d'Àngel Planells, segons documenta l'expert Ricard Mas.

El teòleg Küng acusa el cardenal Carles de totalitari.

Mor Miquel Martí i Pol, el poeta més popular.

Multitudinari funeral per l'enyrrat poeta.

"Si parlo de la mort és perquè em moro i al capdavant més val parlar de coses que hom coneix íntimament. Parlo de la mort, tal volta, perquè és allò que tinc més viu i pròxim, per no caure en subtils pedanteries. Parlo, doncs, de la mort, i a més em moro. No es pot demanar pas més honradesa".

El Teatre Lliure homenatja amb un emotiu acte el seu antic director Josep Montanyès en el primer aniversari de la seva mort.

Mas derrota Maragall. CIU supera el PSC per quatre diputats i ERC aconsegueix un rècord històric amb 23 escons. Carod determinarà la majoria per assolir un nou govern de progrés nacional.

Ordre d'arrest contra Michael Jackson, acusat d'abusos sexuals a menors.

Unes 190 parelles no poden tenir fills per la falta de donants d'òvuls.

Nova matança a Istanbul. Un doble atemptat d'Al-Qaida contra

interessos britànics fa 27 morts i més de 400 ferits.

Set de cada deu dones mortes per la seva parella s'havien separat o estaven fent-ho.

Adéu a Floquet de Neu. El Zoo de Barcelona aplica l'eutanàsia al goril·la albi per acabar amb la seva agonia.

DESEMBRE DE 2003

(fins al 15/12)

El 52% dels discapacitats que podrien treballar no tenen feina. Agents rurals requisen 360 quilos de moixa a la Selva.

El PP canvia la llei del PHN perquè la Generalitat no pugui aturar el transvasament de l'Ebre. L'amiant d'Uralita deixa desenes de malalts crònics a Cerdanyola.

La nova cotxera semisoterrada d'Horta allotjarà

305 autobusos. L'edifici, a punt d'inaugurar-se, queda amagat sota 2 hectàrees de bosc i parc.

El terreny d'Horta, on anys enrere hi havia hagut els dos dipòsits de gas esfèrics coneguts popularment com els ous de l'alcalde, pertanyia a Carrefour. L'operador municipal de transport va pagar 5,3 milions d'euros per adquirir-los.

Maragall serà president però Carod dirgirà el nou govern.

Saddam, Husein capturat. Es ell, no...?

Josep Magrans i Breu
jmagrans@uoc.edu

